

Social Politik & Demokrati

For en uafhængig arbejderpolitik. For klasseenhed.

Nr. 546. Den 19. marts 2026

"Soziale Politik & Demokratie", Postfach 120 364, 10593 Berlin; Fax: 030 / 313 16 62

E-Mail: soziale.politik.und.demokratie@t-online.de

Artiklerne er udvalgt og oversat fra "Social Politik & Demokrati", nr. 546 af Anton Schou som dokument i Rødt Venstres arkiv på <https://solidaritetogmodstand.dk/>

Krigene, som Trump og hans vasalregeringer i Europa fører, kaster verden ud i kaos

Ligesom stats- og regeringscheferne Macron og Starmer støtter og legitimerer kansler Merz den amerikansk-israelske krig mod Iran, som Trump/Netanyahu har udløst.

Kun den spanske premierminister Pedro Sánchez har gjort den spanske regerings holdning klar: "Nej til krig" og har nægtet USA adgang til landets flybaser. Mens Sánchez fremprovokerede rasende udbrud fra Trump, blev Merz rost af Trump for at tillade de amerikanske væbnede styrker at bruge baserne i Tyskland til krigen mod Iran – dvs. de amerikanske bombefly, der ødelægger Iran, dræber befolkningen og endda angriber skoler og hospitaler.

Krigsmagere og hyklere

Merz sagde under et møde med Trump: "*Vi står på samme side mod det iranske regime.*"

I Det Ovale Værelse understregede Merz: "*Vi støtter USA og Israel i deres forsøg på at slippe af med dette forfærdelige terrorregime.*" Og i samme ånd erklærede den bayerske ministerpræsident Söder: "*USA's og Israels resolute engagement gør endelig den forventede forandring i Iran mulig.*" ("Bayerische Staatszeitung", den 1. marts 2026)

Den dag, krigen begyndte i slutningen af februar, understregede SPD-formand Lars

Klingbeil, at "*mullahernes brutale og umenneskelige tyranni burde ophøre hellere før end senere.*" Han og andre socialdemokrater tog demonstrativt parti for kansleren.

Og dette blot få dage før delstatsvalgene i Baden-Württemberg. Adis Ahmetovic, udenrigspolitisk talsmand for SPD's parlamentariske gruppe i Forbundsdagen, svarede: "*Tyskland vil ikke blive en del af denne krig – ligesom det gjorde i 2003 under krigen i Irak.*" I et forsøg på at fremstille SPD som et fredsparti, blev Klingbeil citeret igen: "*Dette er ikke vores krig.*"

Jan van Aken, formand for *Die Linke*, undlader at fordømme Merz/Klingbeil-regeringens støtte til krigen. I stedet opfordrer han til yderligere sanktioner mod Iran, sanktioner som den amerikanske regering i årevis har brugt til at kaste den iranske befolkning ud i alvorlige sociale vanskeligheder. Han overtager også krigsløgnene om Irans potentielle atomvåben, hvilket minder om løgningen om masseødelæggelsesvåben før Irak-krigen i 2003: "*Det er rigtigt, at en iransk atombombe (!) skal forhindres for enhver pris.*" (van Aken). USA angriber Iran med en bombekampagne. Dette får van Aken til at kræve: "*Alle parter (!) skal straks deeskalere og afstå fra yderligere angreb.*"

Valg i Baden-Württemberg og Bayern

Nej til krigspartierne – nej til deres sociale krig!

Valgene i Baden-Württemberg resulterede i en rungende afvisning af alle krigspartier, der går ind for en våbenbaseret stat, en krigsøkonomi og ødelæggelse af civil produktion og arbejdspladser i stedet for en velfærdsstat.

Merz og CDU havde håbet på at genvinde embedet som ministerpræsident i Baden-Württemberg. En valgsejr skulle befri Merz for stigmatiseringen som den mest upopulære politiker og puste nyt liv i hans kampagne. Og i overensstemmelse med den sædvanlige praksis med at forfalske valgresultater efter et nederlag hævdede CDU, at de trods resultatet havde vundet politisk, og henviste til, at CDU på landsplan under Merz har bidraget med *"et betydeligt momentum"*.

Faktisk stagnerer CDU med under 30 %, langt under deres eget resultat på 39 % i 2012, som allerede dengang var udtryk for et begyndende kollaps.

Med 5,5% opnåede SPD ikke blot sit værste resultat nogensinde ved et delstatsvalg siden sin grundlæggelse. I den tredje mest folkerige delstat (elleve millioner indbyggere), i bilindustriens delstat og dermed i den tyske økonomis industrielle rygrad, måtte partiet kæmpe for overhovedet at komme ind i delstatsparlamentet og er ikke længere en relevant politisk kraft. SPD's politiske eksistens er nu truet.

Partiet *Die Linke*, som ikke formår at være et troværdigt antikrigsparti, blev også stoppet i sin ellers spåede fremgang.

AfD profiterer af proteststemmer i et land, hvor hundredtusindvis af arbejdspladser er i fare, primært som følge af krigspolitikken i bil- og metalindustrien. Mange arbejdspladser er gået tabt på grund af høje energipriser som følge af den tyske regerings sanktionspolitik mod Rusland, forklarer en kollega. Derfor vil han stemme på AfD denne gang og ikke SPD som tidligere, *"så det ændrer sig."* Han taler på

vegne af de mange kolleger, der ikke har nogen politisk repræsentation.

At forsvare industrijobs betyder at kæmpe imod oprustnings- og krigspolitikken!

"Baden-Württemberg var engang den tyske økonomis kraftcenter. (...) Stadig nye nedskæringsprogrammer, fabrikslukninger og bølger af fyringer hos bilproducenter og leverandører chokerer befolkningen. Alene i 2025 gik omkring 25.000 industrijob tabt – og det er kun begyndelsen." (*"Handelsblatt"*, den 4. marts 2026).

SPD i Merz-regeringen bærer delvist ansvaret for krigspolitikken, for de høje energipriser som følge af sanktionspolitikken mod Rusland – og dermed for *"industriens tilbagegang"*. Ligesom alle andre etablerede partier, inklusive partiet *Die Linke*, følte de sig nødsaget til at ty til hykleriske fraser om *"økologisk"* eller *"social transformation"*. Det kunne kun tolkes som en hån af de arbejdere, hvis levebrød var truet.

Mange arbejdere, der ved det seneste valg kun kunne udtrykke deres afvisning af det politiske system ved at undlade at stemme, reagerede med 35% af proteststemmerne afgivet til AfD – især i industriområderne, det såkaldte rustbælte i Baden-Württemberg. AfD formåede at mobilisere 190.000 ikke-stemmer og fordoble sin andel af stemmerne.

Den 20. juni vil adskillige fagforeningsfolk, parlamentsmedlemmer og fredsaktivister samles på den europæiske antikrigskonference i London. Deres appel lyder:

"Det falske løfte om job i våbenindustrien er en fælde for arbejderklassen. Disse våben skaber de mest uproduktive job, men de mest effektive, når det kommer til at ødelægge liv ... Vi siger: Læg våbnene ned, hæv lønningerne; velstand, ingen krig! Job, ingen værnepligt."

I Tyskland har hundredvis af ledende fagforeningsfolk, kolleger fra IG Metall, GEW, ver.di, IG BAU, parlamentsmedlemmer og politisk engagerede arbejdere støttet denne ap-

pel, fordi den giver et perspektiv til at opbygge en politisk kraft mod den krigspolitik og socia-

le krigsførelse, som de forbunds- og delstatsregeringerne har udløst under Trumps diktater.

Carla Boulboullé, den 16. marts 2026

Koalitionen til opretholdelse af den globale "orden" under amerikansk ledelse

NATO-landene afviser den militære indgriben, som Trump kræver for at sikre Hormuz-strædet. Den amerikanske præsident reagerer med skarp kritik: De allieredes - inklusive Tysklands - holdning er "*ret chokerende*". Han truer med gengældelsesforanstaltninger mod lande, der ikke reagerer positivt og "*entusiastisk*" på hans forslag, og rejser muligheden for en amerikansk udtræden af NATO.

Trump hævder, at det amerikanske militær ødelagde den iranske flåde, dets luftvåben, missilkasterne, missilerne osv. Men nu opfordrer han til dannelsen af en international koalition for at gøre Hormuz-strædet sejlbart igen. Han hævdede samtidig, at hans militær er det stærkeste i verden, og at der fra et teknisk synspunkt ikke er behov for hjælp. Trumps mål er snarere at danne en koalition, ledet af USA,

for at opretholde global "orden". Trump appellerede også til Kina og Rusland om at tilslutte sig denne koalition, specifikt rettet mod Kina og sagde, at størstedelen af den iranske olie købes af dette land: en direkte trussel.

NATO-landenes, Merz', Macron's og Star-mers afvisning af militær indgriben i Hormuz-strædet kan ikke skjule, at de fortsat støtter Trump/Netanyahus krig mod Iran og Libanon. Folket har intet andet valg end at modstå imperialistisk barbari for at overleve og bevare sin menneskelighed. Tilbagestrækningen af alle imperialistiske tropper fra Mellemøsten, nedlæggelsen af deres baser og et stop for bombningerne mod Iran og Libanon skal kræves. Det iranske folk skal have frihed til at bestemme sin egen fremtid, fri for enhver imperialistisk dominans.

C. B.

Delstatsvalg i Baden-Württemberg:

En absolut katastrofe for SPD: Med 5,5% af stemmerne bliver det et lille parti

Baden-Württemberg har stemt. Med en valgdeltagelse på næsten 70 % fik *De Grønne*, anført af deres spidskandidat Cem Özdemir, 30,2 % af stemmerne, mens *CDU*, anført af Manuel Hagel, fik 29,7 %. *SPD* led en absolut katastrofe og kom med nød og næppe ind i delstatsparlamentet med 5,5 %, efter allerede at have oplevet en stabil og stejl nedadgående tendens ved

tidligere valg. Det har nu kun 10 af de 157 pladser i delstatsparlamentet! *BSW* fik 1,4 % af stemmerne. *AfD* fordoblede omtrent sit resultat i forhold til det seneste delstatsvalg og nåede 18,8 %. Det fik 190.000 stemmer fra tidligere ikke-stemmer, 80.000 fra *CDU*, 65.000 fra *FDP* og 35.000 fra hver af *SPD* og *De Grønne*.

AfDs fordobling af stemmerne er et udtryk for en proteststemme

Professor Wagschal, politolog fra universitetet i Freiburg, forklarede *AfD's* fremgang i "Deutschlandfunk Kultur"-programmet "Länderreport" ved at pege på den økonomiske krise, som han sagde fører til jobtab, stigende priser og "angst for social nedrykning". I Baden-Württemberg, en delstat med en stærk bil- og maskinindustri sektor, bliver jobnedskæringerne stadig mere alvorlige, for eksempel hos Bosch, Daimler, ZF, Festo og Heller. Selv VW-gruppen planlægger at nedlægge yderligere 50.000 job på landsplan, hvilket også vil påvirke dens lokationer i Baden-Württemberg. På denne baggrund oplever *AfD* en betydelig stigning i stemmetallet blandt arbejderne. Med hensyn til *SPD*, der plejede at tiltrække stemmer fra arbejderklassevælgere, kommenterede professor Wagschal, at *SPD* ikke længere har noget at tilbyde arbejderne, hverken med hensyn til dens platform eller sit personale, som består af 90% akademikere.

Hvad siger vælgerne?

Ved en *SPD*-stand i Heilbronn sagde en kemiarbejder, at han havde mistet sit job i den kemiske industri på grund af forbundsregeringens politik. Sanktionerne mod Rusland havde ført til, at hans job var blevet nedlagt på grund af de nu alt for høje energipriser. Derfor ville han stemme på *AfD* denne gang, ikke *SPD* som før, "så det ændrer sig." Han accepterede, at *AfD* ikke repræsenterede arbejdernes interesser.

Et lignende billede fremgik af en vælgerundersøgelse foretaget af "Heilbronner Stimme" på valgdagen: "*SPD har altid været arbejdernes parti,*" sagde en vælger i en tidligere *SPD*-

højborg i Heilbronn-området. Intet af det er tilbage nu. Det tidligere *SPD*-parlamentsmedlem for Heilbronn, Juratovic, forklarede *SPD's* valgkatastrofe med, at mange *SPD*-vælgere havde givet deres stemmer til *De Grønne* for at forhindre en *CDU*-ledelse. *SPD's* delstatsudvalg fremførte et lignende argument.

SPD-initiativet "Sats mere på diplomatiet – Baden-Württemberg", som inkluderer tilhængere af appellen om antikrigskonferencen i London, erklærede i et åbent brev til *SPD*-distriktsformændene og *SPD's* delstatslige eksekutivkomité: "Påstanden om, at vi simpelthen blev knust af personkonflikten mellem spidskandidaterne Hagel og Özdemir, er for forenklet. Dette var kun muligt på grund af en valgkampagne, der gjorde det klart, hvad den igangværende nedadgående tendens i de seneste år er ansvarlig for: forsømmelse, ja endda udsalg, af centrale socialdemokratiske holdninger." De kræver: "*SPD skal igen blive partiet for social retfærdighed og aktiv fredspolitik.*" Desuden: "*I stedet for at kræve fredspolitik og diplomati mente vores parti, at løsningen på Ruslands krig mod Ukraine lå på slagmarken. Militær magt er aldrig løsningen: ikke i Ukraine, ikke i Iran og ikke i Israel.*" Forfatterne af brevet kræver nu en ærlig og omfattende gennemgang af valgresultaterne: "*Det, der er brug for nu, er en bekræftelse af vores egne korrekte socialdemokratiske holdninger til fred og retfærdighed.*"

Afgørende er det dog, at unge og den arbejdende befolkning skal stole på deres egen styrke og at den kan få repræsenteret sine interesser uafhængigt, for eksempel i fagforeningskampe og i antikrigsinitiativer.

Brigitte Klein og Andreas Stiegele

Også afvisning i Bayern

CSU kom ud som det stærkeste parti ved kommunal-, distrikts- og byrådsvalgene i Bayern – men faldt til sit laveste niveau siden 1952. *De Grønne* led betydelige tab, og *SPD* sank til et rekordlavt niveau. *AfD* opnåede en stærk fremgang i distrikts- og byrådene: Det steg fra 4,7 % til 12,2 % (en stigning på 7,5 procentpoint). Borgerne forsvarede deres hospitaler: *"I den bayerske kommunal-valgkamp var den landsdækkende hospitalsreform som elefanten i rummet. (...) Hospitalet var det absolut afgørende spørgsmål i valget,"* sagde Setzensack (ÖDP), det mangeårige by- og distriktsrådsmedlem, der leder hospitalsprotesterne i Mainburg. Setzensack fortsatte: *"Hvor hospitalerne vakler, vakler tilliden til politik tydeligvis også. Kommunalvalgene afslørede dette brutalt. Det, som nogle borgmestre og distriktsadministratorer oplevede, var intet mindre end et opgør."*

Det er derfor ikke underligt, at CSU's byrådsgruppe skrumpede fra otte til fire pladser.

Kommunalvalget i Hessen:

En afvisning af krigs- og nedskæringspolitikken kunne ikke finde et udtryk

Valgdeltagelsen steg i forhold til 2021. Ifølge de indledende resultater forblev *CDU* på trods af den højere valgdeltagelse på sit lave niveau målt i absolutte stemmer i hele Hessen med en lille fremgang. *SPD* tabte stemmer og endte på tredjepladsen efter *CDU* og *De Grønne* – på et tilsvarende svagt niveau som for fem år siden. I Offenbach (33,3 %) og Hanau (31,4 %) fik de igen flest stemmer takket være deres borgmester. For *FDP* er det ved vejs ende. *De Grønne* mistede deres flertal til *CDU* i flere store byer; kun i Kassel og Darmstadt formåede det med nød og næppe at bevare sit flertal på grund af dets siddende borgmestre.

I alle byer – og det er nyt – har *AfD* næsten fordoblet sine resultater. I mange landdistrikter formåede det dog ikke engang at opstille sine egne kandidater. I de nordlige distrikter, der engang var *SPD*'s højborg, dominerer derfor uafhængige borgmestre og vælgerforeninger uden partitilhørsforhold.

I landdistrikterne har de etablerede partier stort set ingen politisk repræsentation. Selv *AfD* formår ikke at få fodfæste der; kun i den lille by Büdingen fik det flest stemmer, 25,4%. I

de valgkredse, hvor det var det stærkeste parti ved det seneste valg, har det mistet sit flertal.

Kollegernes modstand mod delstatsregeringens jobnedskæringer i skoler og på universiteter, mobiliseringen i lønkonflikten og modstanden mod krigspolitikken og dens ødelæggende sociale konsekvenser kunne ikke finde et politisk udtryk.

Trods øget valgdeltagelse i byerne fik partiet *Die Linke* generelt kun 1% flere stemmer. Under valgkampen præsenterede det sig selv som et "socialt parti" – især med hensyn til boligpolitik – uden at komme ind på implementeringen af sin militære beredskabspolitik på lokalt niveau. I Frankfurt lykkedes det under budgetgodkendelsesprocessen at sikre et tillæg på 200 euro i storbyområdet til nogle – men ikke alle – offentligt ansatte. Dette tillæg var allerede blevet godkendt af byrådet for børnehavelærere.

Det uforenelige mellem krigsforberedelse og arbejdskamp for reallønssikring og imod drastiske nedskæringer blev ikke nævnt i valgkampen eller på valgplakaterne.

BSW stillede kun op i de større byer, men formåede ikke at gøre indtryk dér med sine antikrigsplakater og fik mellem 1,5% og 2% af stemmerne.

BSW-kandidaterne deltog imidlertid ikke i modstandskampene på universitetet mod delstatsregeringens budgetnedskæringer, og heller ikke i forældrenes, lærernes og de studendes demonstrationer mod personalereduktioner i skolerne. *BSW* formåede ikke at præsentere en konkret offensiv mod den antidemokratiske, socialt destruktive krigspolitik; den

mangler stadig fodfæste i virksomheder og kontorer.

Resultaterne af valgene i arbejderklassedistrikterne er endnu ikke tilgængelige, men én ting er sikkert: *AGBSW*¹ har en vigtig rolle at spille i kampen inden for *BSW* for at sikre, at dette parti på troværdig vis kombinerer modstand mod krigspolitik med modstand mod social krig.

Lokalvalgene i Hessen viste også, at vi har brug for et politisk system og en regering, der repræsenterer arbejdernes og de unges krav.

Michael Altmann

AfD – et arbejderparti?

Industrijob handler for det meste om gode, fagforeningsforhandlede stillinger, som generelt er underlagt medbestemmelse. Men med hvert tabt job går også fagforeningsstrukturer og organisation tabt.

Før bedriftsrådvalgene var der mange mediespekulationer om, at medarbejderne i betragtning af krisen i bilindustrien ville vende sig mod lister tilknyttet *AfD*.

Og faktisk fik flere højreorienterede lister succes. For eksempel formåede *IG Metall* at fastholde sin stemmeandel hos Mercedes i Sindelfingen på 80,39 % (2022: 79,8 %), men listen for den *AfD*-tilknyttede "Centrum" formåede at fordoble sin stemmeandel. Et af de tre medlemmer af samarbejdsrådet er nu også

medlem af *AfD*'s parlamentariske gruppe i delstatsparlamentet. På Mercedes-fabrikken i Untertürkheim vandt det *AfD*-tilknyttede "Centrum" også ni ud af 43 pladser, svarende til 21 %. I 2022 fik "Centrum" kun 16 %.

Medierne fokuserede især på det østlige Tyskland. "Der Spiegel" spekulerede endda i en "sejr" for *AfD*-listen i Zwickau. Omkring 1.200 job er allerede gået tabt i Zwickau, og arbejdsstyrken er skrumpet ind til cirka 8.200 ansatte. Allerede i 2028 er det måske slut. Ikke desto mindre fik "IG Metall" i Zwickau færre stemmer end for et år siden, men fik stadig mere end 81 %. I betragtning af en øget valgdeltagelse mistede alliancen, hvor flere lokale *AfD*-politikere stillede op til bedriftsrådet, endda

¹ *AGBSW* er *BSW*'s faglige partiorganisation. Oversætternote.

samlet set stemmer. På VW-motorfabrikken i Chemnitz vandt den *AfD*-tilknyttede "Forbundet af frie bedriftsråd" (BfB) fire pladser i det 17 medlemmer store bedriftsråd, mens 13 mandater gik til IG Metall.

Ved afstemningen i VW Wolfsburg fik "IG Metall" stadig lige under 75% af stemmerne, sammenlignet med 85,5% sidste gang.

Det viser, at størstedelen af arbejderne fortsat ser deres repræsentation i DGB-fagforeningerne, omend i stigende grad i konflikt.

Våbenmarkedet boomer i Europa

Den globale våbeneksport klarer sig rigtig godt og er steget med 10 % i de sidste fem år. Ifølge en nylig rapport har USA (iflg. Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI)) den største andel: 42 % af det globale marked mellem 2021 og 2025, sammenlignet med 36 % mellem 2016 og 2020.

Våbenimporten til Europa er bogstaveligt talt eksploderet i denne periode: +210 %, primært på grund af krigen i Ukraine og kravet fra på hinanden følgende amerikanske regeringer om øgede europæiske militærudgifter. Dette har i høj grad gavnet amerikanske virksomheder, som tegner sig for 65 % af våbenkøbene i Europa.

Tyskland er rykket op på fjerdepladsen blandt verdens største våbeneksportører. Landet rangerer efter USA (42%), Frankrig (9,8%) og Rusland (6,8%) og er dermed direkte foran Kina (5,6%). Landet har øget sin andel af den globale våbeneksport til 5,7%.

Våbnene sælges til størst gavn for kapitalistiske våbenfirmaer, som sælger deres dødbringende "varer" på bekostning af sociale velfærdsbudgetter, og hvis formål er, så snart de er fremstillet til at blive brugt...

Uddrag af en folder fra ver.di Stuttgart-distriktets fredsarbejdsgruppe 1/26

Våbenoprustning truer os alle

"Den opdigtede krigstrussel dækker også over udhulingen af arbejdstagerrettigheder og forringelsen af arbejdsvilkårene. Regeringen diskuterer allerede, at vi skal arbejde længere og mere fleksibelt, gå på pension senere, men fortsætte med at arbejde selv som pensionist, blive sjældnere syge, have senere brug for pleje, men også arbejde mere intensivt og effektivt. Der bliver sat spørgsmålstegn ved jobsikkerhed og arbejdstidsregler. Og der bliver nu stillet spørgsmål ved handicappedes rettigheder som værende for dyre. Migranter bliver også kategorisk bagtalt som en trussel udefra. Vi må ikke lade os spille ud mod hinanden. Sammen skal vi forsvare vores sociale resultater og vores menneskelighed mod virkningerne af den stigende militarisering."

Skolestrejke den 5. marts:

Over 50.000 demonstrerer atter i 150 byer imod værnepligt og krigsforberedelse

Over 50.000 unge, forældre og arbejdere demonstrerede mod værnepligt i 150 byer over hele Tyskland den 5. marts 2026. De studerende protesterede også mod krigsforberedelserne, som de ser som en ødelæggelsespolitik, der truer en omfattende uddannelse og et sikkert socialt liv for familier hver dag. Præcis tre måneder efter at Merz/Klingbeil-regeringen vedtog værnepligtsloven (WDMoG²) den 5. december 2025, oversteg antallet af deltagere igen 50.000, denne gang på endnu flere steder! En stor succes!

Derudover fandt der aktioner sted i forskellige byer over hele Europa: Italien, Slovenien og Frankrig.

Krigsministerens jubel stilner af, de studerendes frygt vokser

Den 5. december 2025 beskrev forsvarsminister Boris Pistorius skolestrejkerne og de mange demonstranter i gaderne i så mange byer som "fantastiske". I sin tale om lovens vedtagelse roste han dem og sagde, at de viste, at ungdommen var klar over, hvad der stod på spil. "At de ikke er enige i alt, hvad vi beslutter her: Vær min gæst, sådan skal det være!" (Boris Pistorius, Forbundsdagen, 5. december 2025) Men denne "gæst" bliver nu for højlydt

for forsvarsministeren. Ingen får lov til at overdøve hans krigsråd.

En påmindelse om skolestrejken den 5. december 2025 i Sachsen: I optakten til strejken var skolelederne blevet mindet af det saksiske delstatskontor for skoler og uddannelse om loven om skolepligt og instrueret i at håndhæve den strengt. Disciplinære foranstaltninger, herunder bøder, blev drøftet på lærermøder. På nogle skoler i Leipzig forbød skolelederne eleverne at forlade området.

Hvordan "frivillig" militærtjeneste skal implementeres, "blev demonstreret sidste torsdag den 5. marts med obligatoriske lægeerklæringer, skolelukninger og anholdelser. I Schweinfurt, Kassel og andre byer indførte skoleledere et krav om lægeerklæring den 5. marts for at holde eleverne væk fra strejkerne ved at presse dem til at gå glip af undervisningen."³ I Stuttgart modtog elever, der deltog i strejken, breve fra kontoret for offentlig orden. De skulle betale en bøde på 20 euro. "I Berlin og München tyede politiet til anholdelser: råb og plakater med slogans som 'Merz, slik mine nosser' og 'Merz, dø selv på Østfronten' var grund nok til at anholde eleverne."⁴

Frygten for de studerendes antikrigsbevægelse vokser: Regeringen må spørge sig selv, om den stadig kan kontrollere de unge?

² WDMoG = Wehrdienst-Modernisierungsgesetz = Lov om modernisering af militærtjeneste.

³ schulstreikgegenwehrpflicht.com/repressionen

⁴ schulstreikgegenwehrpflicht.com/repressionen

... for flertallet ønsker ikke ønsker aftjene værnepligt

Mens Pistorius udadtil udtrykker tilfredshed med responsen på brevene fra Forbundshæren (Bundeswehr), er sandheden en helt anden: kun 50% af de unge mandlige personer, der skal svare på Bundeswehrs breve, sender rent faktisk et svar. Desuden er det stadig uklart, hvordan de besvarede brevene.

Kun 6% af teenagepiger reagerede. Desuden udvidede protesten sig til at omfatte over 50 byer og endnu flere skoler.

Det er ikke et tegn på støtte til regeringens krigspolitik; det er et tegn på voksende modstand. De vage udtalelser fra krigsministeriet har primært til formål at gøre én ting: at skjule befolkningens sande modvilje mod krigen.

... og de studerende går imod alle partier i Forbundsdagen med deres krav.

Krigsforberedelser støttes af alle partier i Forbundsdagen. Merz karakteriserer udviklingen af mange væbnede konflikter som en tilbagevenden til en æra med stormagter og opfordrer til *"vilje til at bringe ofre."* (62. Münchensikkerhedskonference).

".. Jeg hører hele tiden, at Tyskland har lige præcis nok Patriot-missiler til at beskytte Berlin, men ikke nok til München eller Hamborg. Så burde de bare købe et par stykker mere. Der er masser af penge," krævede Jan van Aken (formand for partiet *Die Linke*) tilbage i januar (*"Tagesspiegel"*, den 10. januar 2026). Og Forbundsagens næstformand Omid Nouripour (De Grønne) kræver helt åbent: *"... hvis USA beder NATO-rådet om at støtte dem i deres angrebskrig mod Iran, så ville tyskerne selvfølgelig straks acceptere det."* (*"ZDF – Maybrit Illner"*, den 5. marts 2026)

Hvordan skal man fortsætte? Diskussionen om at organisere studentermodstanden

Diskussionen om studenterprotestens videre forløb kulminerer gentagne gange i spørgsmålet: strejke som en afvisning af at gå i skole eller demonstration med udvidelse til at omfatte elever, praktikanter, forældre og lærere.

Undertrykkelsen af "skolevægning" under skolestrejken er stigende. Dette påvirker ikke kun eleverne, men også deres familier. Hvis der pålægges en bøde, betales den til forældrene. Dette har til formål at drive en kile ind mellem familierne. Den eksemplariske fordømmelse af eleverne og deres udtalelser tjener også dette formål. Disse foranstaltninger spredes mundtil-mund og virker afskrækkende. Strejke, som en metode til fagforeningsmodstand, er baseret på flertalsbeslutninger blandt fagforeningsmedlemmerne. Fagforeningen repræsenterer organiseret solidaritet baseret på krav. Beslutningen om at strejke er altid knyttet til beskyttelsen af fagforeningsmedlemmer mod undertrykkelse og tab af løn. Beskyttelse i skolestrejken, den politiske handling, opnås gennem aktivisternes vækst og udvidelsen af selve handlingen i samfundet. Det er netop, hvad målet bør være.

Gennemsigtighed i beslutningen og udvidelse til elever, forældre og fagforeninger

Aktionens karakter skal sikre to ting: For det første bør regeringen ikke have mulighed for at straffe de studerende, og for det andet bør vi give flere unge og andre dele af befolkningen mulighed for at deltage i protesten.

I Leipzig blev det tydeligt både den 5. december 2025 og den 5. marts 2026, at demonstrationen sidst på eftermiddagen bedre kunne etablere enhed i protesten mellem forskellige grupper end strejken om morgenen.

Resolutionen, der blev vedtaget på det landsdækkende møde for skolestrejkeaktivister i Göttingen den 14. og 15. februar 2026, omfattede en udvidelse af skolestrejken mod værnepligt til at omfatte obligatorisk militær-

tjeneste, krigsforberedelser og regeringens generelle afvikling af sociale velfærdsprogrammer. Der blev også aftalt at inddrage elever, forældre, lærere og fagforeninger. Det er vejen til at udvide protesten!

I en erklæring, der støtter skolestrejken (se nedenfor), gør "Studerende mod krig og sociale nedskæringer" det klart, hvorfor kampen mod værnepligt også er relevant for dem: værnepligt er forberedelse til krig og et udtryk for samfundets militarisering. Det er vigtigt at give andre sektorer plads til at give udtryk for deres konkrete krav i protesten mod krigsforberedelserne. Skolebørn drager også fordel af dette. Universitetsstuderende modsætter sig de nedskæringer, der påvirker deres universiteter. Skolebørnene kræver "*flere penge til uddannelse, sociale ydelser og miljøet.*" Begge dele er en del af den sociale krig mod befolkningen, et aspekt af krigsforberedelserne.

Med hensyn til planlægningen af demonstrationsdagene bør der være gennemsigtighed i valget af datoer, der involverer mange interessenter. Om den 5. marts 2026 som tors-

dag var et godt valg, eller om fredagen skulle vælges igen – det er en diskussion, de studerende skal have i deres udvalg. Den næste dato er allerede fastsat til den 8. maj 2026, igen en fredag. Burde krigen, som en aktuel trussel mod alle, ikke være inkluderet i navnet, og ikke kun værnepligt – et krav, som mange har fremsat siden invasionen af Iran? Dette bør også diskuteres.

Kampen mod værnepligt og krigsforberedelser er internationalt forbundets

Regeringer diskuterer overalt, hvis de da ikke allerede har besluttet det, at indføre værnepligt. Unge mennesker skal sendes til frontlinjen som kanonføde i en global krig, til deres visse død. London-konferencen "Against War" den 19. og 20. juni 2026 er vores svar. Vi står forenede på tværs af landegrænser mod de krigeriske regeringer i vores lande. Deres politik er ikke vores, for vi ønsker en fremtid!

Jonas Winkler, Studerende mod krig og sociale nedskæringer

Fagforeningsmedlemmer viser solidaritet med skolestrejken

Frankfurt/Main-afdelingen af lærerforeningen GEW erklærede sin solidaritet med skolestrejken: "*Misbrug ikke unge mennesker som kanonføde!*"

Initiativet "Fagforeningsfolk siger nej til krig! Nej til social krig!" besluttede på sit møde den 10. marts at tale for, at fagforeningerne ver.di og GEW skulle modsætte sig undertrykkelsen af skolestrejkerne. "*Vi har ret til ytringsfrihed. Vi har den demokratiske ret til at forsamles,*" som en studerende udtrykte det.

Vi som fagforeningsfolk forsvarer retten til at danne koalitioner og strejker for elever og studerende for at kæmpe for deres krav – selv imod regeringer og deres organer!

Studerende mod krig og sociale nedskæringer:

Erklæring til støtte for skolestrejken mod værnepligt og krig den 5. marts

Som studerende er vi ikke direkte berørt af den planlagte værnepligt. Men for os er det tydeligt, at protesten mod værnepligt handler om mere end det:

Værnepligt er en del af Merz/Klingbeil-regeringens krigsforberedelser. Det er en *"pligt til at gå i krig"*. Pistorius udtalte allerede til "Financial Times" i juli 2025, at tyske soldater vil være parate til at dræbe russiske soldater.

I juni postulerede han i Forbundsdagen, at Rusland ville være i stand til at invadere en NATO-medlemsstat inden 2029. Generalinspektøren for Bundeswehr(Forbundsværnet), Breuer, gør det klart, hvad regeringen forstår ved "forsvar": *"Afskrækkelse behøver ikke altid at være reaktiv. Den har også aktive komponenter."* Dette argument lyder skræmmende lig amerikanernes, da de ulovligt invaderede Iran den 28. februar i deres angrebskrig.

Vi må også sige "nej" til denne regerings krigsforberedelser. Når regeringen skærer i finansieringen af skoler og universiteter, lukker og privatiserer hospitaler, samtidig med at den afsætter ubegrænsede midler til militæret og endda planlægger at stationere atomvåbenkapable mellemdistancemissiler i Tyskland i år, så ved vi, hvad der står på spil:

Denne regering forbereder sig på krig!

Denne regerings politik er ikke i vores interesse – fordi vi ønsker en fremtid!

Derfor kræver vi:

- Ingen ny "værnepligt" – det her er en "krigspligt"! Det er ingen civil tjeneste – fordi det simpelthen er tvangsarbejde til lave lønninger, der har til formål at lukke hullerne i de offentlige tjenester, som denne regering har skabt med sin politik for social nedbrydning.
- I stedet for forarmelse og blodpenge til værnepligtige – forældreafhængig grundløn til praktikanter og studerende!
- I stedet for værnepligtscentre og kaserner – billige boliger!
- Ingen nedskæringer på universiteter og skoler! – flere penge til uddannelse, offentlige tjenester og miljøet, i stedet for genoprustning og krigsforberedelser!
- I stedet for militær kontrol af forskning – civile klausuler på universiteterne, der garanterer undervisnings- og forskningsfrihed!
- Stop krigsforberedelser og militariseringen af samfundet! Stop den sociale krig og ødelæggelsen af velfærdsstaten!

"I stedet for militærtjeneste og kanonføde har unge mennesker brug for en fremtid."

Det faglige initiativ mod krig og social krig (Frankfurt/Main) kræver:

"Stop den statslige undertrykkelse af ungdommen!!!"

På skolerne Freiherr-vom-Stein og Carl-Schurz forhindrede den delstatslige skoleadministration eleverne i at deltage i demonstra-

tionerne ved at låse skolens døre. Dette er imod det sociale demokrati og alles ret til yttrings- og forsamlingsfrihed. Disse demokratiske rettigheder – inklusive elevernes – har forrang frem for obligatorisk skolegang.

Vi vil gribe ind over for denne undertrykkelse i vores fagforeninger. (...)

Modstand mod krigsforberedelser og mod social krigsførelse hører sammen!

Vi støtter ikke kun modstanden mod værnepligt og krigsforberedelser. Sammen med forældre og lærere opfordrer vi til mobilisering mod den hessiske delstatsregerings nedskæringer i lærerstillinger. (...)

Efter de dramatiske besparelser på 1,1 milliarder euro på de hessiske universiteter (...) skal der nu spares 70 millioner euro gennem massive personalereduktioner i skolebudgettet

for 2026 for at frigøre midler til regeringens krigsforberedelser. (...)

Samtidig skærer forbundsregeringen ned på finansieringen til integration af mennesker, der taler andre sprog. På den måde ødelægger regeringerne integrationen i stedet for at adressere de grundlæggende årsager til migration (våben til krige). (...)

Nej til social krig mod velfærdsstaten, nej til militarisering af hospitaler, skoler og universiteter. For en regering, der giver arbejdere og unge en fremtid!

Solidaritetsudtalelse fra den franske uddannelsesforening fra fagforbundet Force Ouvrière, den 5. marts 2026:

Kære kammerater,

Landssammenslutningen for undervisning, kultur og erhvervsuddannelse FNEC FP-FO" har erfaret fra den tyske lærerforening GEW (Det tyske undervisningsfagforbund) i Berlin, at ungdomsorganisationer opfordrer til en landsdækkende strejke på uddannelsesinstitutioner i dag, den 5. marts. I dette afgørende øjeblik, hvor vi alle er vidne til virkningerne af militariseringen i krigen i Iran, Venezuela og Ukraine, samt det igangværende folkedrab i Gazastriben, sender det et stærkt signal ud over Tyskland om, at tysk ungdom afviser denne situation og beslutter sig for at strejke mod et af nøgleelementerne i denne militarisering: værnepligten. Vi glæder os over de tyske fagforeningers støtte til denne mobilisering, især GEW.

Mens offentlige tjenester, især uddannelse, bliver drastisk beskåret af krigsbudgetter, og arbejdsløsheden fortsat er ekstremt høj, synes militærtjeneste at være den eneste fremtidsudsigt, der tilbydes unge mennesker. I Frankrig er militærtjeneste officielt stadig frivillig, men det er i stigende grad ved at blive den eneste mulighed for unge, der afvises af universitetet; i Tyskland kan det endda blive obligatorisk.

I Frankrig støtter vi alle initiativer mod militarisering af skoler. Næste mandag demonstrerer vi i Paris på Place de la Sorbonne for at forhindre indsættelse af militær på universiteterne.

Vi er også fuldt engagerede i at forberede os til den internationale antikrigskonference, som finder sted i London den 20. juni, og som vil have deltagelse af adskillige fagforeninger og organisationer fra Europa og resten af verden.

Mod europæiske regeringer, der er krigsophidserne, leverandører af våben til igangværende konflikter og støtter Trump-administrationen, som førte krige i Mellemøsten og Caribien, står vi i solidaritet med tyske studerende og de lærerforeninger, der støtter dem!

Med solidarisk hilsen, Clerment Pouliet, Generalsekretær for FNEC FP-FO (Fédération Nationale de l'Enseignement de la Culture et de la Formation Professionnelle Force Ouvrière)

Til venstre an plakat fra BSW (Forbundet Sahra Wagenknecht): "Ønsker du at undgå værnepligt." "#Jeg dræber ikke". "SIG NEJ!" "BSW hjælper dig med, hvordan man udfylder en ansøgning, hvordan man udtrykker sig og skriver under og hvordan man sender ansøgningen afsted." "BSW". Til højre en flyer: "Vores børn får(†) I ikke! Nej til værnepligt!"

Undervisere slår alarm:

Dobrindt smadrer integrationskurser

Forbundsindenrigsminister Alexander Dobrindt (CSU) er ikke kun kendt for deportation og grænseafvisninger. Han arbejder også på sin "migrationsvending" ved at fremme eksklusion i stedet for integration i (asyl)landet.

En tysklærer på et voksenuddannelsescenter i Berlin skrev til os:

"I februar skar forbundsindenrigsministeriet drastisk ned på finansieringen af tyskkurser. Næsten halvdelen af de såkaldte integrationskurser kan ikke længere finde sted. Dette påvirker cirka 130.000 mennesker, primært flygtninge i igangværende asylsager, ukrainske flygtninge, personer med tolereret opholdsstatus og EU-borgere.

For os lærere betyder det bortfald af mange kurser og dermed vores levebrød. Det anslås, at omkring 20.000 lærere vil miste deres job som følge heraf. Fordi de fleste af os lærere arbejder uden fastansættelser, vil det være nemt at skære ned på vores timer i overensstemmelse hermed.

Men vi ønsker ikke at miste vores job. Og vi ønsker at fortsætte med at undervise i tysk. Sprog er nøglen til integration, og migranter skal have mulighed for at lære tysk, arbejde og deltage i det sociale liv."

GEW: Eksklusion i stedet for integration

Undervisnings- og Videnskabsarbejdernes Fagforening (GEW) har lanceret en underskriftsindsamling, der hurtigt fik over 135.000 underskrifter. I den gør de det klart, at Dobrindts beslutning kun kan tjene til at sende flygtninge og migranter ud i usikkert arbejde eller arbejdsløshed:

*"Det nuværende moratorium for kursustilmeldinger er en kæmpe skandale! Midlerne er blevet godkendt i det føderale budget, så økonomiske årsager kan ikke være årsagen. **Integration bliver bevidst blokeret her.** Det er særligt problematisk, at **personer med usikker opholdsstatus** – såsom personer med tolereret opholdsstatus, asylansøgere eller mange flygtninge fra Ukraine – ifølge et cirkulære fra*

Forbundskontoret for migration og flygtninge (BAMF) **reelt er udelukket fra adgang til uddannelse.** De, der er villige til at integrere sig, og som ønsker at tilegne sig sprogkundskaber for at komme ind på arbejdsmarkedet og blive uafhængige af social velfærd, bliver ofre for denne blokade.

Konsekvenserne er alvorlige: For de berørte migranter betyder **suspenderingen udelukkelse fra sprogstøtte, social deltagelse og realistiske jobmuligheder.** For de mange voksenuddannelsesudbydere – herunder mange folkehøjskoler – truer den månedlange pause i udstedelsen af kursusberettigelsesbeviser deres eksistens.

Og for tusindvis af lærere betyder kursus-suspenderingen et meget reelt tab af deres job og karrieremuligheder.”

Ver.di Berlin: Senatet skal handle

I en fælles appel opfordrer ver.di Berlin sammen med brancheforeningerne AGV 4B og V-ABI forbundsindenrigsministerium til at ophæve adgangsbegrænsningerne til integrations-

kurser og Berlins senat til øjeblikkeligt at garantere fortsættelsen af kurserne:

”Vi kræver ubegrænset adgang til integrationskurser for flygtninge og immigranter og muligheden for at fortsætte dette vigtige arbejde uden begrænsninger, både som udbydere og som undervisere. Vi opfordrer delstatsregeringen til at modsætte sig nedskæringerne og fortsætte med at tilbyde sprogkurser for at imødekomme den store efterspørgsel i Berlin. (...) Så længe Berlins senat ikke formår at sikre en ophævelse af adgangsbegrænsningerne fra forbundsregeringen, er der behov for en fuldt kompenserende forøgelse af finansieringen for at sikre fortsættelsen af integrationskurser hos Berlins uafhængige udbydere og voksenuddannelsescentre.”

I Berlin brugte forelæserne deres netværk inden for forelæserforeningen DozVHS og deres fagforeninger GEW og ver.di til at organisere en demonstration foran det føderale indenrigsministerium og Forbundsdagen på mindre end to uger.

S.D./V.P.

Gæstekommentar af **Josephine Thyrit**, talskvinde for AGBSW Berlin, medkvinde for BSW Berlin

Kæmp for medmenneskeligheden

Indledende bemærkning: Valgkampagner, herunder dem i Berlin, er blandt andet karakteriseret af racistiske kampagner mod migranter, som især er fremprovokeret af Merz-regeringen og dens fremmedfjendske politik.

Med den følgende artikel vil jeg gerne give et specifikt svar på disse hadkampagner. Kort sagt kan det siges: Det er sandt, at roden til alt ondt ligger i selve det umenneskelige imperialistiske system. Det forårsager krig, udbytning, undertrykkelse, sult og fattigdom – alt sammen årsager, der tvinger folk til at flygte.

Det herskende sociale system i vores verden er i en tilstand af iboende krise.

Som den førende magt opererer den amerikanske imperialisme globalt fra en svag position og forfølger i stigende grad og mere skjult territoriale magtkrav, som den forsøger at håndhæve militært.

Selvfølgelig har den amerikanske imperialisme altid gjort dette, men den er næppe længere i stand til – som den engang var – at skjule sine ambitioner under dække af den vestlige *"frie og demokratiske verdensorden"*.

Det bliver mere og mere klart for den brede offentlighed, at det ikke handler om folkets befrielse, men om ressourcer og magt. Venezuela, Grønland, Iran og Ukraine er eksempler på det.

Hospitaler og skoler bliver bevidst bombet. International lov betyder ikke længere noget.

Menneskerettighedsorganisationer bliver økonomisk lammet, og deres ansatte er blevet militære mål. Statslig suverænitet betyder ingenting længere. Alt, der ikke passer nogen, bliver knust. Der er altid et spinkelt påskud til at omgå international lov.

Vestlige værdier, vestlige magt- og profit-interesser samt vestlig neokolonialisme er årsagerne til menneskers globale masseflugt!

I årtier har verden været destabiliseret og kastet ud i kaos, enten med den formastelige forestilling om, at det nuværende vestlige demokratibegreb bør gælde overalt (hvilket ikke

er andet end neokolonialisme), eller med militære interventioner af enhver art. Alt dette er til gavn for den vestlige verden, og nu mere tydeligt til gavn for monopolkapitalen.

To verdenskrige opstod af præcis de samme årsager, og vi er nu i den tredje fase af dette umenneskelige barbari, og den vil ramme os, hvis vi tillader det.

I mellemtiden er hele regioner på jorden blevet rystet i deres kerne og destabiliseret.

Langt over 100 millioner mennesker er flygtninge og har mistet deres levebrød. Kampen for sin egen og sine kæres overlevelse er et naturligt menneskeligt instinkt. At flygte fra fare er en del af naturlige menneskelige reflekser.

Men hvor skal man flygte hen?

Meget få forlader deres kulturelle sfære. Størstedelen er økonomisk eller fysisk ude af stand til det. Et forholdsvis lille antal drager ud for at søge sikkerhed – inklusive til vores kyster. Til os, der angiveligt ved bedre end resten af verden, hvad begreberne demokrati og medmenneskelighed betyder.

Vores medmenneskelighed og vores demokrati er i frit fald

Velfærdsstaten, som en hjørnesten i vores demokrati, er ved at blive offer for den kapitalistiske krise.

Merz-regeringen og alle politiske partier er nu i gang med at afvikle velfærdsstaten med

tilsyneladende forskellige argumenter og forskellige interesser, men med samme resultat.

De er nødt til at splitte masserne for at tilfredsstille monopolkapitalens interesser (selvom de benægter det).

Enhver, der ikke klart modsætter sig genoprustning og militarisering, såvel som opdelingen mellem flygtninge og lokalbefolkningen i vores samfund, støtter utvetydigt afviklingen af social velfærd, uanset hvad de skriver i deres valgprogram. Dette er ikke sort-hvid tænkning, men simpel finansiel matematik. Vores skatter går således ikke til at opretholde velfærdsstaten, men snarere til at finansiere de grundlæggende årsager til massemigration.

Lad mig præcisere: Krigsduelighed har intet at gøre med katastrofehjælp eller forsvarsberedskab, da selve udtrykket er mere aggressivt og derfor utvetydigt.

En gennemprøvet taktik i forhold til alle splittende kræfter er generelt at fordømme alle andre.

Alt skæres over en kam på en forenklet måde, der passer til alle. Hvis man ikke ubetinget er for migration, er man højreorienteret, hvis ikke endda fascist; og hvis man ikke ubetinget er imod migration, er du venstreorienteret, selv med et medlemskort til *De Grønne*. Der er ingen mellemvej. Diskussioner om fordele og ulemper ved migration som grundlag for bedre integration i et humant samfund til gavn for alle forhindres af disse kunstigt skabte stereotyper.

Mennesker, der ikke bidrager med noget til vores sociale system, er en byrde for det, uanset deres oprindelse, hudfarve eller religion.

Vores befolkning oplever, uanset oprindelse, hudfarve eller religion, i stigende grad et fald i deres levestandard på grund af politiske beslutninger. Fattigdom i alderdommen, stigende arbejdsløshed, boligmangel og ned-

brydning af sociale ydelser påvirker os alle og har politiske årsager.

Hverdagen viser, hvor svært det er for migranter at få opholds- eller arbejdstilladelse her. Selv når de får en fod inden for døren på arbejdsmarkedet, er de i vid udstrækning ansat som lavtlønnede arbejdere og får sjældent de samme rettigheder i deres daglige arbejde (se Lieferando, samt rengøringsbranchen).

I et land, hvor børn i bund og grund blot er en omkostningsfaktor, hvor livet er meget lettere og bedre uden børn, bør vi ikke blive overraskede over det demografiske skift. Det er systemisk og hjemmedyrket.

Også her er nedbrydningen af velfærdsstaten inden for uddannelse og børnepasning den virkelige årsag.

De ledige stillinger, der er skabt af vores tidligere fejltagelser, bliver nu udfyldt af migranter.

Inden for sundhedsvæsenet, offentlig transport, restaurantbranchen og endda politiet og brandvæsenet er de blevet afgørende for vores offentlige liv. Vi kan ikke fortsætte uden dem.

De er blevet en uundværlig del af vores samfund.

Det, vi har brug for, er en samlet kamp fra arbejdere og unge for alles ret til offentlige tjenester, bolig, uddannelse og erhvervsuddannelse samt et job, der er beskyttet af kollektive overenskomster.

Konklusion:

Vi har ikke et migrationsproblem; vi har et systemisk problem.

Et systemisk problem, der bliver mere og mere umenneskeligt og skrappelløst.

Overfladiske splittelser tjener kun dem, der forsøger at bedrage andre.

Vi bør i stedet finde fælles fodslag og organisere os omkring vores fælles politiske og fagforeningsmæssige krav for at eliminere de virkelige årsager.

”Det handler om alle borgeres ytringsfrihed”

Jacques Baud

Ved en beslutning truffet af Det Europæiske Råd den 15. december 2025 blev den schweiziske tidligere militærmand og forfatter Jacques Baud opført på EU's sanktionsliste. Som følge heraf er han forbudt at rejse ind i eller rejse gennem EU-medlemsstater, og hans midler, økonomiske ressourcer og konti i EU er indefrosset. Forfatteren, der bor i Belgien, kan derfor ikke længere vende tilbage til sit hjemland Schweiz. Han har brug for en særlig tilladelse til at købe essentielle varer.

Hvad er han anklaget for? Begrundelsen for sanktionerne lyder: *”Jacques Baud, en tidligere oberst i den schweiziske hær og strategisk analytiker, er en regelmæssig gæst i pro-russiske tv- og radioprogrammer. Han fungerer som talerør for pro-russisk propaganda og spreder konspirationsteorier, for eksempel ved at beskyldte Ukraine for at have orkestreret sin egen invasion for at blive medlem af NATO.”*

I et interview med *”berliner-zeitung.de”* forklarede Jacques Baud dog, at han systematisk havde afvist invitationer fra medier som TASS eller RT for at forhindre, at hans arbejde blev fortolket som propaganda.

Uanset hvor solide eller mangelfulde Jacques Bauds teser måtte være, udgør hans sanktionering en alvorlig krænkelse af den grundlæggende ret til ytringsfrihed. Ulrich

Bausch, medlem af SPD-initiativet *”Sats mere på diplomatiet – Baden-Württemberg”*, skriver i en artikel: *”Denne grundlæggende rettighed beskytter også i princippet ’forkerte’ meninger. Om meninger, analyser og teser er sande i forhold til virkeligheden eller ej, kan først bedømmes, efter at de er blevet offentliggjort. Rosa Luxemburgs postulat, ’Frihed er altid friheden for dem, der tænker anderledes’, gælder stadig.”*

Og BSW-politikeren Andrej Hunko skriver ifølge *”Nachdenkseiten”*: *”Det handler ikke om Jacques Baud, men om alle borgeres ytringsfrihed, om friheden til at udtrykke andre vurderinger, for eksempel om krigen i Ukraine, end dem forbundsregeringen eller EU udtrykker.”*

”Straf én, opdrag hundreder.”

Sanktionsbeslutningen krænker også grundlæggende retsstatsprincipper. For eksempel kritiserede den tidligere dommer ved EU-Domstolen, professor Ninon Colneric, og professor i international ret, Alina Miron, i en juridisk udtalelse om sammenlignelige sager manglen på domstolsprøvelse og nægtelsen af retten til en høring. Mens den berørte person kan appellere sanktionsbeslutningen til retten, kan det tage år at nå frem til en afgørelse. Hvordan skal en sanktioneret person desuden

appellere til domstolene med hjælp fra advokater, hvis de ikke har nogen indkomst og ikke kan trække på opsparinger?

Den tyske forbundsregering står bag sanktionsbeslutningen. Dens talsmand forklarede, at dette var sket tidligere, og at alle, der "arbejdede inden for dette område", måtte forvente, at det også kunne ske for dem.

Hjemmesiden "NachDenkSeiten" beskriver sanktioneringen af Jacques Baud som en bevidst intimiderende handling: *"Straf én, opdrag hundreder – og jo mere respekteret denne ene person er (stadig), desto større er effekten. Mottoet synes at være: Hvis vi kan slippe afsted med at sanktionere bestsellerforfatteren Jacques Baud, så kan vi nu også afskære*

finansieringen og rejsefriheden for mange andre dissidenter."

Selvom solidaritet med Jacques Baud stort set ikke eksisterer i de tyske mainstreammedier, rapporterer hjemmesiden "NachDenkSeiten" om en verdensomspændende bølge af støtte. SPD-initiativet "Sats mere på diplomati- et – Baden-Württemberg" har også taget denne sag op. Forsvaret af demokratiske rettigheder og friheder skal være en topprioritet, især for antikrigsbevægelsen. For det er fortsat sandt, at de, der ønsker at forberede sig på krig, først skal undergrave demokratiske rettigheder og friheder. Anti-krigsbevægelsen skal resolut modsætte sig dette.

Andreas Stiegele

Lovforslag i Sachsen: Stramning af politilove skal stoppes

I kølvandet på den eskalerende, permanente økonomiske og politiske krise i den kapitalistiske økonomiske og politiske orden ser vi en stigning i antidemokratiske foranstaltninger og undertrykkelse baseret på den successive stramning af politilovgivningen på føderalt og statsligt niveau. Især Merkel- og Scholz-regeringerne og forskellige delstatsregeringer har i stigende grad begrænset retten til ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og demonstrationsfrihed. I forbindelse med militarisering og genoprustning som forberedelse til krig, angreb på arbejdstagerrettigheder og sociale velfærdsresultater intensiverer Merz-regeringen den interne militarisering for at undertrykke protester og politisk modstand mod krig, folkedrab og sociale nedskæringer. Den har til hensigt at vedtage en lov om datalagring, der fastsætter den vilkårlige lagring af alle IP-adresser (internetprotokoladresser, som kan bruges til at identificere individuelle servere, netværk og brugere) i tre måneder uden grund. Dette ville muliggøre sporing af al internetaktivitet i Tysk-

land. Forbundsindenrigsminister Dobrindt CSU ønsker at gå endnu længere og øge personalet i de tyske efterretningstjenester og udvide alle sikkerhedsmyndigheders digitale beføjelser.

Forbundsregeringen og de enkelte delstater er afhængige af politiets og sikkerhedsmyndighedernes brug af kunstig intelligens til dataanalyse og oprettelse af adfærdsprofiler. I flere stater, herunder Bayern, Hessen og Nord-rhein-Westfalen, er det AI-drevne analysesoftware "Gotham" fra den amerikanske virksomhed "Palantir" allerede i brug. "Palantir" blev grundlagt i 2003 med medfinansiering fra CIA og Peter Thiel (en techmilliardær, stadig storaktionær i "Palantir" og tilhænger af Donald Trump). "Palantir" støtter aktivt Israel i dets brug af kunstig intelligens til krigen i Gaza.

Den føderale indenrigsminister Alexander Dobrindt (CSU) planlægger en landsdækkende implementering. Denne software kan identificere mønstre og forbindelser baseret på lagrede data – selv mellem personer, der ikke har nogen forbindelse til kriminelle handlinger o-

verhovedet – for at konstruere såkaldte mistænkte sager med henblik på kriminalisering og undertrykkelse.

Lovforslag om "Ændring af politiforskrifter" fra den saksiske delstatsregering

Den saksiske delstatsregering har også til hensigt at ændre politiloven til at inkludere beføjelser til AI-applikationer. Lovforslaget foreslår udvidelse og indførelse af yderligere overvågning, herunder den statslige spionprogram Quellen-TKÜ ("kildetelekommunikationsovervågning"), automatiseret nummerpladegenkendelse, AI-drevet videoovervågning, ansigtsgenkendelse i realtid, biometrisk datamatching og automatiseret dataanalyse af politidata ved hjælp af Palantir. Især AI-drevet videoovervågning, ansigtsgenkendelse i realtid, biometrisk datamatching og automatiseret dataanalyse af politidata ved hjælp af "Palantir" eller lignende software øger det saksiske politis kontrol- og overvågningsbeføjelser betydeligt. Disse foranstaltninger indebærer kriminalisering af visse grupper og endda ikke-involverede individer. Mistanke om ikke-involverede individer på offentlige steder, begivenheder eller forsamlinger skabes således i bund og grund gennem intelligent videoovervågning og automatiseret dataanalyse, hvorved risikoen for at blive mål for kriminalisering af interventioner uden at have givet nogen grund øges. Dette påvirker også sociale grupper, såsom dem, der deltager i demonstrationer mod krig, demonstranter mod folkedrabet i Gaza, dem, der protesterer mod sociale nedskæringer eller endda fodboldfans. Ofte er det blotte påskud, at de berørte muligvis begår kriminelle handlinger (den såkaldte forberedende lovovertrædelse) eller angiveligt allerede har begået dem, tilstrækkeligt til at retsforfølge og kriminalisere dem.

BSW-parlamentarikergruppen i det saksiske delstatsparlament kritiserer kun få punkter i lovudkastet, såsom begrebet "forberedende lovovertrædelser". Gruppen ser dette som "en tvivlsom udvidelse af politiets interventionsbeføjelser". De frygter "kriminalisering af rene mistanker eller socialt iøjnefaldende adfærd, samt udvisningen af grænsen mellem kriminalitetsforebyggelse og retsforfølgning". BSW kritiserer også realtids biometrisk fjernidentifikation som "en særlig alvorlig krænkelse af grundlæggende rettigheder" og på grund af "faren for de facto masseovervågning i det offentlige rum". BSW-parlamentarikergruppen protesterer ikke mod anvendelserne af automatiseret databehandling i lovudkastet, som har til formål at genkende og analysere bevægelsesmønstre ved offentlige arrangementer eller udendørs forsamlinger, der indikerer, at man begår kriminalitet og kan bruges til kriminalisering. Den gik heller ikke mod brugen af "Palantir" eller lignende software.

Det faktum, at BSW's parlamentariske gruppe ikke fundamentalt afviser alle kritiske punkter i lovforslaget, var genstand for en diskussion på BSW Leipzig byforenings generalforsamling. Med hensyn til delstatsregeringens intention om at implementere "Palantir" pegede en deltager på konsekvenserne af kriminalisering og diskrimination af sociale grupper og demonstranter på grund af "Palantirs" brug i USA. Andre deltagere udtrykte bekymring for, at disse moderne AI-baserede overvågnings- og kontrolværktøjer vil føre til en udhuling af grundlæggende rettigheder, borgerrettigheder og retten til informativ selvbestemmelse.

I På Leipzig-afdelingen BSW's landsmøde blev følgende forslag vedtaget med kun få undladelser: "Vi opfordrer BSW-parlamentsgruppe i det saksiske delstatsparlament til at forkaste det nuværende udkast til lov om den saksiske politihåndhævelse (SächsPVDG).

Bernd Bahr

”Nej til krig! Hospitaler i stedet for missiler!”

Lederartikel fra det spanske tidsskrift ”Informacion Obrera”⁵ nr. 412, den 8. februar 2026 (uddrag)

”Præsident Pedro Sanchez erklærede onsdag den 4. marts, at Spanien ikke ville godkende brugen af Moron- og Rota-luftbaserne til angreb på Iran. USA trak adskillige tankfly tilbage fra denne base og flyttede dem til andre baser i Europa, mens Trump truede Spanien med handelsmæssige gengældelsesaktioner. Sanchez opsummerede situationen i tre ord: ’Nej til krig’, og uddybede: Valget må stå mellem missiler og hospitaler. Enhver arbejder, enhver ung person, enhver borger med god vilje kan kun byde denne beslutning velkommen. Mange husker, hvordan Aznar førte os ind i krigen mod Irak for 23 år siden, og konsekvenserne. (..)

Samme onsdag eftermiddag meddelte Karoline Leavitt, pressesekretær i Det Hvide Hus, at Spanien havde ændret mening og nu var parat til at samarbejde militært med det amerikanske militær. Fem minutter senere benægtede minister Albares denne klodsede manøvre og bekræftede regeringens beslutning.

Den ekstreme polarisering af den politiske debat i vores land er intensiveret. Den ”patriotiske” højrefløj tøvede ikke med at alliere sig med Trump og hans destruktive politik og demonstrerede dermed sin fuldstændige under-

kastelse til imperialismen, helt i tråd med monarkiet og de institutioner, der blev arvet fra Franco-regimet. Selvom vi støtter denne regeringsbeslutning, deler vi den klare holdning hos Podemos og dens ledere, såsom Ione Belarra, der går ind for lukning af baser, og Pablo Iglesias, der foreslår, at de 8000 amerikanske soldater bør forlade Spanien.

Vi henviser også til den parlamentariske indgriben fra det catalanske parlamentsmedlem Jordi Salvador. Han fordømte fortielsen af de faktiske militærudgifter på 94 milliarder euro og gjorde det klart, at valget mellem missiler og hospitaler skal blive en realitet, da disse to muligheder er uforenelige.

Disse holdninger afspejler meningen hos flertallet af vores folk, arbejderne, såvel som hundredvis af fagforeningsfolk og valgte repræsentanter fra alle politiske retninger, der identificerer sig som forsvarere af demokrati og folks rettigheder, og som støtter den internationale konference og demonstration mod krigen, som finder sted i London den 19. og 20. juni. Forsvaret af disse krav er uløseligt forbundet med kampen mod krigen og mod krigsbudgetter.”

⁵ ”Informacion Obrera” udgives af POSI, den spanske sektion af IV. Internationale.

Vi giver ordet til **Jordi Salvador Duch**⁶, parlamentsmedlem fra Den Republikanske Venstrefløj i Spanien, som er med til at forberede antikrigskonferencen i London.

”Den spanske stat har bøjet sig for NATO's krav. Den har øget sine faktiske militærudgifter til 40,457 milliarder euro (næsten 2,5 % af BNP) inden 2025 gennem regnskabstricks og skjulte midler. Og på trods af annonceringen af en embargo mod Israel med kongeligt lovdekret 10/2025 fungerer det i praksis som en si. Våbenkontrakter på flere millioner euro opretholdes fortsat gennem datterselskaber af israelske virksomheder eller ved at udnytte undtagelser baseret på den 'offentlige interesse', der er fastsat i foranstaltningerne.

Hvad angår arbejderbevægelsen, begynder folk at mærke omkostningerne ved denne ”krigsøkonomi”. Med undtagelse af Podemos har ingen partier i øjeblikket antimilitarisme som et prioriteret emne på sin dagsorden.

Vi ser stigende mobiliseringer i gaderne, der minder os om den historiske ”Nej til krig”-kampagne mod invasionen af Irak for tyve år siden. Det er sandt, at Pedro Sánchez forsøger at udnytte denne følelse med tilsyneladende pacifistisk retorik.

Den barske virkelighed er imidlertid den afgrundsdybe uoverensstemmelse mellem ord og handlinger fra de store partier på den institutionelle venstrefløj: Foran kameraerne holder de fredstaler, mens de på deres kontorer vedtager rekordstore militærbudgetter og holder våbenhandelsmaskineriet kørende problemfrit.

Vi forbereder demonstrationen i London den 20. juni ved at netværke med europæiske fagforeninger, fredsorganisationer, boligrettighedsbevægelser og bevægelser for suveræniteten og venstreorienterede politiske kræfter.

Modstand kender ingen grænser.”

⁶ Jordi Salvador Duch (født 1964) er spansklærer, fagforeningsmand og politiker. Han er også medlem af Spaniens Deputeretkongres. (...) Salvador stillede op ved parlamentsvalget i 2015 som en uafhængig kandidat til valgalliansen for den Republikanske Venstrefløj i Catalonien (...) i provinsen Tarragona og blev valgt til Deputeretkongressen. Han blev genvalgt ved parlamentsvalgene i 2016, april 2019 og november 2019. I februar 2020 blev han valgt til generalsekretær for den regionale afdeling af den Republikanske Venstrefløj i Catalonien i Tarragona. Kilde: Wikipedia.

Krig i Iran og Libanon

Trumps krig

Trump blev valgt med sloganet "America First!" Det betød, at de dyre krige i udlandet for USA skulle afsluttes.

Men Trump møder virkeligheden.

På alle kontinenter – i Asien, Afrika, Latinamerika og Europa – stiger og spreder krige sig globalt. Profitterne i våbenindustrien – især i USA, som tegner sig for 50% af det globale våbensalg – eksploderer.

I imperialistiske tider er våbenindustrien imidlertid motoren i hele den globale økonomi. Produktion og salg af våben fører uundgåeligt til krig.

Vi gentager: Krig er ikke en mulighed, men en nødvendighed for det kapitalistiske system i krise, som har brug for denne massive ødelæggelse for at genoplive sin produktion.

Dette er den virkelighed, Trump står over for. I betragtning af den truende, delvist kollapsede og kriseramte verdensorden måtte Trump reagere i et forsøg på at bevare systemet baseret på privat ejerskab af produktionsmidlerne.

Men denne krise udfolder sig også i selve USA, et land dybt splittet, især siden stormen på Capitol, mobiliseringerne for George Floyd og nu mobiliseringerne mod ICE og MAMDANIS valgsejr som borgmester i New York City.

Imperialismen kan ikke realisere dette projekt fredeligt eller gennem økonomisk udvikling, men kun gennem vold. Før krigen i Iran startede, udførte Trump kuppet i Venezuela. I dag truer han Cuba. Han fortsætter med at kræve, at Grønland afstås til ham. Han har indført en betydelig forhøjelse af toldsatterne på produkter fra sine europæiske "allierede". Han har indledt en handelskrig mod Kina og øget sin militære bistand til Taiwan, hvilket har ført til en eskalering, hvis udfald ingen kender.

Ligesom lederne af amerikansk imperialisme, uanset om det er demokrater eller repu-

blikanere, og ligesom lederne af de europæiske imperialistiske magter – er Trump i panik over systemets mulige sammenbrud.

Krig er ikke et valg for imperialismen, men en nødvendighed

Trump har ingen intentioner om at forsvare demokratiet, endsi det iranske folks rettigheder. I Venezuela opretholdt han regimet efter Maduros bortførelse gennem vicepræsident Delcy Rodríguez, den nye amerikanske chargé d'affaires i landet, som allerede har accepteret privatiseringen af olie og optagelsen af amerikanske virksomheder.

Det er præcis, hvad han ønsker at opnå i Iran. Han har faktisk indrømmet dette i forbindelse med indsættelsen en ny øverste leder, der kræver hans godkendelse. Hans vicepræsident og hans administration har bekræftet dette: Målet i Iran er ikke demokrati, men et regime, der genopretter forholdet til USA ved at opfylde dets krav. Det er det, Trump kalder "at drive forretning".

Dette er også grunden til, at han støtter den israelske intervention i Libanon. Abraham-aftalerne, som Trump indledte i 2020, har til formål at tvinge alle stater i regionen til at anerkende staten Israel og definitivt opgive palæstinensiske krav. Alle regimer i regionen – især monarkierne i Golfen – har enten allerede accepteret Abraham-aftalerne eller var i færd med at gøre det. Hverken Iran eller Libanon var dog villige til at gøre det.

Langt fra at stabilisere situationen i regionen har Trumps politik for et "nyt Mellemøsten" tværtimod ført til generelt kaos.

Imperialisme: Generelt kaos

Status over imperialistiske militære interventioner i demokratiets og folks rettigheders navn

er ødelæggende: Efter en blodig krig, der delvist ødelagde landet, forlod amerikanerne Afghanistan og overlod det til Taliban. Irak er gået i opløsning efter to krige: Hele regioner, især dem, der er styret af kurdere, trods den centrale myndighed, og i resten af landet kæmper militser og krigsherrer, der har taget magten i deres respektive fæstninger, mod hinanden. Situationen i Syrien er ikke bedre, hvor kurdiske, alawitiske, kristne og drusiske regioner udsættes for angreb fra militser fra Damaskus, som med støtte fra USA, deres primære fjende lige i går, er faldet i hænderne på ledere af Islamisk Stat. Libyen er nu intet andet end en enorm markedsplads for salg af våben til terrorister i Sahel.

Kaos spreder sig i hele regionen. Og dette kaos er en advarsel til hele verdens befolkninger. Opretholdelse af imperialismens globale dominans kan nødvendigvis kun føre til barbari, krige, hungersnød, sygdomme og tvungen migration af millioner og atter millioner af mennesker, der kæmper for deres overlevelse.

I en anden tid erklærede Rosa Luxemburg: "Socialisme eller barbari." Mobiliseringerne i USA, bruddet med den eksisterende orden, der førte til udviklingen af "Democratic Socialists of America" (DSA), udviklingen af organisationer, der brød med kapitalistiske regeringer i Europa, modstandsbevægelserne i Afrika og Latinamerika, men også mobiliserin-

gerne på alle kontinenter, er udtryk for en dybtgående bevægelse, der søger at modsætte sig menneskehedens ødelæggelse.

Siden 2023 har de største demonstrationer i nyere moderne historie mod folkedrabet i Gaza spredt sig fra Japan til Australien, fra USA til Storbritannien og Europa, fra Mellemøsten til Pakistan og Indien, men også i Afrika: Snesevis af millioner af kvinder og mænd har rejst sig mod folkedrabet i Gaza og dermed mod imperialismen.

En ny fase begynder, hvor massemobiliseringer vil udvikle sig sideløbende med kontrarevolutionære mobiliseringer. Dette er en modstridende situation, der skal løses inden for klassekampens arena, det vil sige kampen mellem samfundets to grundlæggende klasser. Dette kræver, at de forskellige kræfter, der hævder at kæmpe mod kapitalismen uden dog at dele de samme politiske holdninger i alle spørgsmål, organiserer sig øjeblikkeligt og etablerer internationale forbindelser for at støtte arbejdernes og folkets kamp.

Dette er formålet med den europæiske konference, der finder sted i London den 20. juni, den kontinentale dag for retten til migration og for folkenes suverænitæt, der organiseres i Amerika, og den afrikanske konference mod imperialismen.

Lucien Gauthier

Zelenskyjs hjælp til Netanyahus krig

Zelenskyj forklarer, at Ukraine allerede har sendt 201 anti-droneeksperter til Mellemøsten for at teste droneangrebsforsvar og give praktisk træning, hvilket han har til hensigt at opkræve et højt gebyr for. I et interview offentliggjort i midten af marts med "New York Times" sagde Zelenskyj, at Ukraine sendte luftforsvarsdroner og droneeksperter til Jordan efter anmodning fra USA for at beskytte amerikanske militærbaser. Ifølge rapporten havde USA tidligere anmodet om assistance, hvorefter det ukrainske hold rejste af den følgende dag. Enhver, der støtter finansiering og levering af våben til Ukraine, hjælper et regime, der til gengæld støtter folkedrabet på palæstinenserne.

Titusindvis demonstrerede i London den 7. marts

”Stop bombningerne mod Iran! Hold hænderne væk fra Palæstina og Mellemøsten!”

Mere end 50.000 demonstranter samledes uden for den amerikanske ambassade i London efter opfordring fra grupper som ”Stop the War Coalition”, ”Campaign for Nuclear Disarmament” og ”Palestine Solidarity Campaign” for at protestere mod USA's og Israels krig mod Iran og den britiske regerings støtte til krigen. Zarah Sultana, et parlamentsmedlem for det nye parti ”Your Party”, talte til mængden.

Lindsey German fra ”Stop the War” sagde: *”Vi nærmer os den internationale kvindedag. Krigsmagerne hævder, at de fører krig for at befri kvinder. De sagde det samme om krigen mod Iran. Men deres første handling var at dræbe 165 piger ved at bombe deres skole.”*

45 store fagforeninger i Storbritannien støtter det internationale møde den 20. juni i London, herunder de nationale fagforeninger NEU (uddannelse), RMT (sø- og jernbanetransport), TSSA (transport), PCS (offentlig tjeneste) og BFAWU (fødevareindustrien).

Stop the War Coalition's hjemmeside: <https://www.stopwar.org.uk/>

NEJ til KRIG imod IRAN. Fred i stedet for krigsinflation! Demonstration Berlin, den 21. marts. Kl. 14.00 Potsdamer Platz. Talere: Michael Lüders. Fabio De Masi. Amira Mohamed Ali. BSM

”Fra Washington til Paris, over hele Europa og verden, må vi rejse os. Vi må kæmpe imod og sige nej til imperialistiske krige.”

Cara Tobe, medlem af DSA's (USA) nationale politiske komité, talte ved demonstrationen mod den imperialistiske krig i Paris den 6. marts (uddrag)

”Jeg er medlem af den nationale politiske komité for ”Democratic Socialists of America” (DSA), organisationen for borgmester Zohran Mamdani og repræsentant Rashida Tlaib⁷. Jeg er stolt af at være her i dag for at kræve en afslutning på imperialismen og de amerikansk-israelske krige i Iran, Libanon og Gazastriben!

Trump og Netanyahu hævder, at disse krige har til formål at ”forhindre Iran i at udvikle våben” – Trump kalder sig selv en ”fredspræsident” (sikke en joke!) – men er det virkelig sandt?

Vi ved, at den virkelige årsag er, at de ved, at deres imperium svækkes, og at de er parate til at gøre hvad som helst for at bevare deres dødbringende magt. De starter krige for at undgå retfærdighed: for deres forbrydelser mod menneskeheden og folkedrab i Gaza, for deres involvering i Epstein-affæren, for at beskytte pædofile, voldtægtsforbrydere og menneskesmuglere, og så Netanyahu kan aflede opmærksomheden fra sin inkompetente regering. Deres forsøg på at udvide deres kontrol over regionen og dens oliereserver og fremme deres zionistiske projekt vil mislykkes. Det er op til os at handle; vi må kæmpe imod! Vi må kræve en øjeblikkelig afslutning på denne krig, dette folkedrab! Vi må kræve fred og befrielse!

Det er afgørende, at arbejdere verden over står i solidaritet med befolkningerne i Iran, Libanon og naturligvis Palæstina mod imperialisme i alle dens former. Vi må alle forene kræfterne for at besejre ondskaben, fra Frankrig til USA og videre. De Demokratiske Socialister i Amerika (DSA) har mere end 100.000 medlemmer i USA, der mobiliserer vores kollektive kraft til at transformere vores land indefra. Vi har lige valgt Zohran Mamdani som borgmester i New York City – tænk over det et øjeblik.

Verdens rigeste by, kapitalismens mekka, har nu en socialdemokratisk borgmester fra DSA, der ikke kæmper for den velhavende 1%, men for New Yorks arbejderklasse. Endelig!

Vi må fortsætte vores kamp for den forandring, verden har brug for: i vores nabolag, for at vælge politikere, der repræsenterer arbejderklassens interesser og står imod kapitalens krigsmaskine, og for at organisere vores fagforeninger til at kræve en våbenembargo mod Israel og sige:

”Aldrig bomber igen!”

Fra Washington til Paris, over hele Europa og i hele verden, må vi rejse os, kæmpe imod og sige nej til denne imperialistiske krig!

Nej til død og ødelæggelse!

Solidaritet med befolkningerne i Iran, Libanon og Palæstina! Solidaritet for evigt!”

⁷ **Rashida Harbi Tlaib** (født 1976) er en amerikansk advokat og politiker, der har været medlem af Repræsentanternes Hus for Michigan siden 2019. Kilde: Wikipedia.

The International Alliance in Support of Workers in Iran (IASWI)

Erklæring

”Den Internationale Alliance til Støtte for Iranske Arbejdere (IASWI) fordømmer kraftigt krigen, der blev indledt mod iransk territorium af regeringerne i USA og Israel den 28. februar 2026. (...)

Denne destruktive krig har ikke til formål at befri det iranske folk. Tværtimod forvrænger, underminerer og ødelægger den kampen for frihed, lighed, arbejdstagerrettigheder og social og økonomisk retfærdighed i Iran.

De uafhængige og græsrodsdemokratiske fagforeningsorganisationer i Iran – herunder lærerforeninger, buschauffører, arbejdere i olie- og petrokemiske industrier, stålarbejdere, sukkerrørsarbejdere, pensionister samt kvinde- og studenterorganisationer – har altid modstået imperialistiske krige, militarisme og undertrykkelse af det iranske regime.

På arbejdspladser, i skoler og i lokalsamfund har de gentagne gange advaret om, at udenlandsk militær aggression og autoritær national politik underminerer deres kamp for brød, frihed, ligestilling mellem kønnene og demokratiske rettigheder. (...)

Det iranske folk og befolkningen i regionen har ikke brug for bomber eller krigsmagere – de har brug for solidariteten fra arbejdere og samvittighedsfulde mennesker over hele verden.

USA og Israel skal stoppe med at bombe Iran øjeblikkeligt.

Nej til krig! Våbenhvile nu!

Længe leve international solidaritet!”

Besøg hjemmesiden for Den Europæiske Forbindelseskomité “Mod Krig – Mod Social Krig” (EFK):

<https://gegendenkrieg-gegendensozialenkrieg.info/>

Frankrig > La France insoumise (LFI)

En regerings smæde- og hadkampagne mod LFI

Kort før kommunalvalgene, der var planlagt til den 15. og 22. marts, intensiveredes kritikken af ”La France Insoumise” (LFI) i medierne og inden for de partier, der er loyale over for Macron. De to valgrunder er så meget desto mere betydningsfulde, fordi angrebene på socialsikringsystemet har drevet utilfredsheden med Macron til det højeste niveau mod nogen præsident i den Femte Republik. En måned før disse valg er kun 18% af den franske befolkning tilfreds med Macrons politik. Budgettet for 2026 inkluderer blandt andet: 4 milliarder euro i besparelser på sundhedsvæsenet, 35 milliarder euro i offentlige tjenester og kommuner, over 4.000 færre lærerstillinger i offentlige

skoler, mens militæret modtager yderligere 6,7 milliarder euro for at opfylde Trumps mål for NATO-landenes forsvarsudgifter. Dette militærbudget blev presset igennem af premierminister Lecornu i begyndelsen af februar ved at påberåbe sig artikel 49 §3 i forfatningen uden en parlamentarisk afstemning.

SP nægter at kæmpe mod Macrons krigsregering

Socialistpartiet (SP) nægtede at stemme sammen med de andre NFP-fraktioner (Insoumis, PCF og De Grønne) for et mistillidsvotum, hvilket ville have været den eneste tilbageværen-

de chance for at forpurre dette regeringskup. Dette ville have bragt det til fald.

Mathilde Panot, parlamentarisk leder af *Insoumis-partiet*, skrev den 3. februar: *"I dag bekræfter Socialistpartiet sin forpligtelse til at støtte en mindretalsregering. I dag har Socialistpartiet intet at gøre med programmet for den Nye Folkefront (NFP, som vandt et flertal i parlamentet ved parlamentsvalget i 2024 – red.), som vi alle blev valgt til. Faktisk får kommunalvalgene den 15. og 22. marts en anden politisk betydning."* Det er i øjeblikket endnu tydeligere, at *Insoumis* er den stærkeste politiske kraft, der er repræsenteret i parlamentet, den eneste, der konsekvent tager kampen op mod Macron og hans krigsregering. Kun på denne baggrund kan man forstå, hvor desperat alle kræfter, der er loyale over for den nuværende samfundsorden, fra "venstre" til højre, og især medierne, bombarderer Mélenchons bevægelse med bagvaskelse, falske citater, åbenlyse løgne osv.

Som om det var orkestreret ved guddommeligt indgriben i denne lejr, indtraf et dødsfald i Lyon den 12. februar efter et gadeslagsmål mellem antifascister og nynazister. Slagsmålet fandt sted før starten af en konference afholdt på Institut for Politiske Studier af parlamentsmedlem Rima Hassan. En ung nynazist blev slået under slagsmålet og døde to dage senere på hospitalet af sine kvæstelser. Ni mistænkte blev afhørt, blandt dem angiveligt tidligere medlemmer af Jeune Garde, en antifascistisk organisation, der blev forbudt af regeringen i 2024. LFI-parlamentsmedlem Raphael Arnault var involveret i grundlæggelsen af denne organisation i 2018 og blev dens politiske talsmand. Dette var en gave fra himlen for regeringslejreren og dens mediekollegaer, herunder socialisterne, til at sprede racistisk, fremmedfjendsk og antisemitisk bagvaskelse mod *LFI*.

Regeringens politiske ansvar

Parlamentets formand, Yael Braun-Pivet, et medlem af Macrons parti, opfordrede til et minuts stilhed i Parlamentet til ære for nynazisten, der blev portrætteret som en ung nationalist. Mathilde Panot sagde i sin tale: *"Mine første ord på vegne af gruppen 'La France Insoumise' er til den sørgende familie til (...), som blev dræbt på gaden i Lyon. Vi accepterer ikke, at fysisk vold fra nogen side bruges til at løse konflikter. (...) De, der udnytter denne tragedie til at bagvaske os, skal stoppe. Deres handlinger er foragtelige. Intet medlem af 'La France Insoumise' er direkte eller indirekte involveret i denne vold. (...) Det krævede denne tragedie, før De endelig brød Deres tavshed. Vi har (...) ikke hørt noget fra Dem om de tolv mennesker, der er blevet dræbt af højreekstremister siden 2022. Hr. premierminister, Deres forsøg på at tildele vores gruppe et angiveligt moralsk ansvar vil ikke få Dem til at glemme Deres faktiske politiske ansvar."* Jeg vil gerne her minde jer om, at opretholdelsen af den offentlige orden udelukkende falder under jeres regerings ansvar, ikke den parlamentariske opposition (...)"

Det er slående, at dette slagsmål mellem to grupper af unge, hvoraf nogle var bevæbnet med jernstænger, rasede på gaden i næsten halvanden time. Politiet greb ikke ind, selvom præfektet var blevet underrettet af sikkerhedsvagter fra *LFI* om den truende tilstedeværelse af højreekstreme grupper i nærheden af instituttet. Den sårede mand fik kun førstehjælp to kilometer fra gerningsstedet af en forbipasserende, som også var den første til at ringe til brandvæsenet!

Ministeren for videregående uddannelser erklærede den 17. februar, at "møder" på universiteter fremover ville blive forbudt, hvis myndighederne anså dem for at være en trussel om uro. Siden da er aktivister, folkevalgte og kandidater til lokalvalg blevet direkte og fysisk

angrebet. Den 26. februar blev parlamentsmedlem Marianne Maximi angrebet, mens hun uddelte løbesedler på et marked i sin valgkreds. To dage senere blev et offentligt møde for LFI-borgmesteren i Faches-Thumesnil, der genopstiller, angrebet af omkring femten nynazister. Samme aften i Strasbourg blev en medkandidat på LFI-listen truet med en kniv på gaden ...

Mobilisering for LFI

Socialisternes leder, Olivier Faure, opfordrede folk til at "tænke sig om en ekstra gang", før de stemmer på LFI, da det er blevet "uacceptabelt" for mange franskmænd.

Men virkeligheden er en helt anden:

Overalt mobiliserer og forener LFI-kampagnen folk.

I Rennes, Rouen, Marseille, Lyon, Nantes, Lille, Paris og andre steder var salene fyldte.

Tusindvis kom også til LFI-aktionsgrupperne for at deltage i kampagnen, slutte sig til den politiske kamp og bidrage til at opbygge denne "antifascistiske front" mod Macron og hans støtter, såvel som mod den yderste højrefløj.

Bruno Mortagne

Frankrig > Lokalvalg > Første runde den 15. marts

En sejr til LFI

"En bemærkelsesværdig succes", "spektakulære resultater", "meget stærke fremskridt", "et fantastisk initiativ", "en meget stærk strategi"...

På alle 24-timers nyhedskanaler er kommentatorer tvunget til at anerkende *LFI's* ("La France insoumise" – Det ubøjelige Frankrig) historiske gennembrud i første runde af kommunalvalget.

I første valgrunde i Saint-Denis, den næststørste by i Ile-de-France-regionen (Paris' storbyområde), opnåede LFI-listen, anført af Bally Bagayoko, et absolut flertal med 50,77%, mens den socialistiske liste, der var imod LFI, kun opnåede 32,70%! Roubaix i Nordfrankrig, med den højeste fattigdomsrate i landet, katapulterede LFI-kandidaten, Patrice Guiraud, til tops med 46,64%, mens listen "Venstrefløj-ens Union" opnåede 16,76%. Strategien med at danne såkaldte venstreorienterede alliancer med socialister, grønne og kommunister mod LFI, som

de stemplede som "antisemitiske", "ekstremistiske" og derfor "uvælgelige", for at marginalisere dem gennem en hidtil uset smædekampagne i medierne, er mislykkedes fatalt. I nogle vigtige byer (herunder Strasbourg, Lille, Toulouse, Lyon, Bordeaux, Paris osv.) formåede LFI-listerne, i modsætning til denne strategi, at klare sig og kvalificere sig til anden valgrunde.

Nu er *LFI's* opgave at danne enhedsfrontlister, hvor partierne ("Venstrealliancen" og LFI) er repræsenteret i henhold til valgresultaterne, for at forhindre højrefløjen eller den yderste højrefløj i at overtage byen. For at dette kan ske, skal kandidaterne, især socialisternes, bryde med deres ledelses direktiv om ikke at danne en alliance med *LFI!*

Vi får et bedre overblik efter anden runde af kommunalvalget og vil rapportere om det i et fremtidigt indlæg.

B. M.

Red.: C. Boulboulé, G. Krupp, M. Altman, H. Grünberg, B. Klein, V. Prasuhn, C. Rutz-Sperling, F. Winkler, J. Winkler

Redaktionsadresse: Soziale Politik & Demokratie, Postfach 120 364, 10593 Berlin; Fax: 030 / 313 16 62 E-Mail:

soziale.politik.und.demokratie@t-online.de